

AQP

AQUILA

Magazin

2015. június
IV. évfolyam 6. szám

Az AQP jogerősen bejegyzett párt.

Az AQUILA Párt (AQP) magazinja www.aquilapart.hu
1222 Bp., Zakariás J. u. 3., 3620/3274793 aquilapart@aqp.hu

A legfontosabb földi érték az ember!

Ön ismét az AQUILA Párt magazinját olvashatja – immár a 4. évfolyam 6. számát. Ebben folytatjuk az AQUILA Párt (AQP) megismertetését. Az összes eddigi szám megtalálható a www.aquilapart.hu, www.aqp.hu honlap magazin fülénél. Kérjük, kísérje figyelemmel a honlapunkat, ahol a teljes pártprogram is elolvasható.

Fogadja szeretettel, amit Önnek írtunk, hátha meg tudjuk értetni a célunkat, amiért megalakultunk. Támogatásukat reméljük.

Hír és kérés

Az AQP megkezdte az országjárását, amit a következő választásokig folytat. Ne csodálkozzanak, ha az utcákon leszólítjuk Önöket, hogy szimpatizánsokat keresünk. Elkérjük az email-címüket is – már akinek van –, hogy hírlevelet küldhessünk, és ezzel kapcsolatot tarthassunk.

Célunk, hogy megismertessük az AQP életét, céljainkat és az AQP korrektségét is.

Kérjük, ha megszólítjuk Önöket – kitűző van rajtunk – akkor, ha a politikai hitvallásukkal nem ellenkezik, álljanak velünk szóba, hallgassák meg a célkitűzéseinket.

Kérjük, ha valaki szívesen látna minket egy beszélgetésre, jelezze, és mi megyünk.

Köszönjük: Vargáné Pável Márta, az AQP elnöke

Vargáné Pável Márta, az AQP elnöke

Jó lehet Orbán Viktor miniszterelnök úrnak...

Reakciónk, Orbán Viktor értékelő beszédére az elmúlt öt évről, valamint Gyurcsány Ferenc véleményéről

Az egész beszéd alatt azt éreztem, hogy nincs itt az országban, vagy ha testileg itt is van, úgy tesz, mint az a bizonyos 3 majom: nem hall, nem lát, de sajnos beszél. Elképesztő ez a nagy meglepődöttség. Az egészből a gazdagabb réteg kiszolgálása, meglepődöttsége

beszél, a nyomorgó 3 millióval szemben.

Nekünk az egész beszéde a realitás talaját vesztett ember porhintése.

/Menjünk sorra és a „szerinte” után a beszédéből kiszedett rész következik ferdén szedve./

Szerinte: *több munkahely van.* Szerintünk, meg amit ígérték, messze nincs meg az a számú munkahely, csak a közmunka van - ahol kb. fél millió ember tengődik, kiszolgáltatva a mindenkori hivatali szerveknek...- ami szépen, lassan, egyre jobban leépíti az embereket, sokan nagyon is jól élnek a kihasználásukból.

Szerinte: kevesebb adó. Kinek? A szegényebbeknek éppen, hogy több, mert 15%-ról indul, a gazdagoknak viszont valóban kevesebb. Ergo kinek kedvezett? A gazdagoknak!

Szerinte: *kényelmesebb élet és büszkeség.* Már akiknek, ugyanis akik nyomorognak, azoknak ebből egyik sem igaz. Mire a büszkeség? El kellene menni saját lábán, ahogyan mi tesszük az emberek közé, nagyon megnézném pár nap után - az igazi elégedetlenség, és nyomor láttán - mennyire lenne büszke. Végig kellene hallgatni (valami rá nem ismerhető fura maszkban), hogy a párttársai is úton-útfélen, hogyan korrumpálnak mindenkit - pont úgy, ahogyan 25 éven át eddig is tették - büszke CSAK arra lehetne, ha TELJESEN meg tudná állítani az ország kirablását! De ezt nem is akarja, nem is akarhatja, mert akik támogatják, nem kapnak az ország kirablásából rögtön ellene fordulnának.

Szerinte: *akik szerint őt szenvedélyes hatalomvágy hajtja, azok tévednek.* Nem nagyon látja az ember magát kívülről, nem érzékeli, ha megcsúszott, ahhoz józan, jó, önzetlen barátok kellenének, hogy szóljanak, és alázat is, hogy ezt elfogadja. Biztosan mindenki - több, mint a fél ország - téved, csak Ő nem.

Szerinte: *Néhány évig még nem fogunk annyit keresni, mint a németek, vagy a franciák, de a megreformált gazdaságra már lehet építeni.* 60 éve nem hallok mást, csak ezt, mikor még a 3 vagy 5 éves terveket alkották eleinte naivan hittem, de most már rég nem. Milyen megreformált gazdaságról beszélünk? Alapos tanulmányt lehetne írni arról, hogy mi és hogyan működik - nem FIDESZ-es adatok alapján - és kiderülne, hogy kis lökéssel feldőlné az egész. Ebben nem lehet bízni, az éhbéren dolgoztatott munkásokkal, a rendszeresen ingyenesen segített tömegekkel nem lehet várat építeni.

http://www.portfolio.hu/befektetesi_alapok/ongondoskodas/drasztkus_nyugdijcsokkenes_johet_15-20_ev_mulva.174989.

Szerinte : *Drasztikus nyugdíjcsökkentés jöhet* „A konferencia szavazása alapján a konferencia résztvevőinek döntő többsége (63 százaléka) úgy vélte, 15-20 év múlva az állami nyugdíjak drasztikus visszavágására lesz szükség, ami felértékeli az öngondoskodás szerepét.”

Nem értem, ha most valaki 100 000.- Ft körül keres - és kb. 2 millióan ennyit sem - ebből megélni sem lehet, nemhogy öngondoskodni. Erre kellene büszkének lenni, vagy ez lenne a „kényelmesebb élet”?

A bevándorlásról már megírtuk a véleményünket és megoldást is, és ez nem változott. Ezzel a Gyurcsány Úr is felidegesített - amikor a sajátos kókler szövegét hallom-, ártatlan, angyali arccal, azt meri mondani, csak nem vagyunk olyan gyengék, hogy az EU által ránk

testált 700 menekültet nem tudnánk ellátni. Milyen ármányság ez már? Nem 700 emberről van csak szó, ez jelenleg ennyi, és ezt Gyurcsány is nagyon jól tudja, valamint ez a szám rohamosan növekedni fog. Úgy látszik, a mai típusú liberális világ nem ismeri azt a fogalmat, hogy valami csurig van/megtelt (pl. ilyen: a magyarok hócipője is a politikusokkal megtelt, meg a nyomorunk is, meg a hazudozások is, meg az egész ország baleknak nézése is stb.). Persze, az EU-tól pályázatot nyert Gyurcsánytól, ki várhatna mást, mint hogy ezt mondja. Elgondolkozott-e azon valaki, hogy azt ki válogatja ki, és milyen szisztéma szerint, hogy ki jönne hozzánk a migránsok közül? Milyen alapon döntenének felettük? Európa lassan kitűzheti a megtelt táblát. Megoldás lenne, talán kedves gondolkodásra képtelen politikusoknak, azt szorgalmazni – és most segíték – hogy a hazájukban kellene maradni és ott teremteni békét, és jobb létet. A kapitalizmus és korrupció eddig juttatta az országokat. De ha jól belegondolunk; Magyarországról is menekülnek az emberek, mint patkányok a süllyedő hajóról. Miért? Nem hasonlít ez egy kicsit a többi migránshoz? Itthon is meg kellene teremteni azt, hogy NE kelljen elmenni. A napokban hallottam egy orvos házaspárról négyszer annyit keresnének külföldön 8 órában, hálapénz nélkül, mint itthon. Nem kellene kedves milliárdosok elgondolkozni, hogy a politikai és egyéb befolyásukat, önzetlenül, jó irányba kellene kamatoztatni. Az emberek nyugalmasabb életlehetőségét, tanítását szorgalmazni a sok milliárdosnak? Nem kellene megosztani az éhezők közt a kizsákmányolásukkal szerzett vagyonuk egy részét, pl. úgy, hogy fejlesztésükre fordítanák? Nem kellene fegyverek eladása céljából, műbalhékat/ háborúkat „rendezni” és megosztása miatt diktatórikus viszonyokat kreálni és fenntartani, ezzel a lakosság menekülését presszionálni.

Nos, ha ezek nem lennének, jelentősen mérséklődne a migráció is. Ezzel kell szembenézni!

Vissza Orbán Úrhoz.

Szerinte: Mint mondta, követtek el hibákat, lóttek bakot is, de javukra legyen mondva, nem ragaszkodik a kormány a saját hibáihoz.

Még hogy követtek el hibákat az utóbbi években, hiszen mást sem tesznek, csak hibáznak! Ha egy héten nem tesznek valami felháborítóan hibás döntést, már aggódom, hogy csak véletlenül nem távoztam külföldre, vagy még mindig itt vagyok? A hibás döntések olyan tárháza van a Kormánynál, hogy időnként ekkora fantázia elképedésre késztet.

Micsoda arcátlanság ez: Még hogy nem ragaszkodik a hibás döntéseihez? Kérdezem: Mi van a vasárnapi boltbezárásokkal, a trafikokkal, a szétvert iskolarendszerrel, a gimnáziumi oktatás feldúlásával, az iskolák központosításával, az egykulcsos adóval, a barátok, haverok fokozott anyagi megsegítésével stb. Miből tanultak? Semmiből. Minden megy tovább az ország tiltakozás ellenére, és mindenkit hülyének néznek, félelemben tartanak.

Szerinte: A miniszterelnök szerint már bizakodva nézhetünk a jövőbe. Szerintünk meg éppen, hogy nem! Ha ők maradnak tovább, de ha visszajönnének Gyurcsányék, az sem jó. Nem látok semmi jó alternatívát sem, nem lehet hinni senkinek sem.

Persze, mint szoktam írni, mondhatnám mi az AQUILA azok vagyunk! Ez igaz, a programunk nagyon jó, erkölcsiségünk, akaratunk, hitünk is az, de még mindig kevesen és ismeretlenek vagyunk ahhoz, hogy megszavazzanak. Pedig tudjuk, ha ez így megy tovább, a nemzetnek ez hosszú távon tragédia lesz.

Nincs okunk bizakodni, ez csak akkor lehetne, ha megállítanák a korrupciót, az ország pofátlan kirablását, ha tisztességes és hazugságmentes, őszinte lenne a népért való küzdelem. Nos, csak ekkor bizakodhatnánk. Addig nem.

Addig csak Istenhez fohászkozhatunk – mi ezt tömegek nélkül is tudjuk tenni – hogy a nagyon jó kis országunk ezt is megüssza. DE tenni is kellene!

Rizmayerné Márkus Edit

Márkus Edit: Segítség, állásinterjúra készülök!

Bevezetés

Mindannyiunk életében fontos szerepet tölt be a munka, illetve a hivatásunk (ha szerencsések vagyunk, és megtaláljuk). Aktív munkával végzett időnk nagy részét a munkahelyünkön töltjük, így nem mindegy, mivel foglalatostkodunk nap, mint nap. Sokféle követelményrendszer alapján mondhatjuk, hogy szeretjük vagy sem a munkánkat. Fontosak az anyagiak, a szellemi kihívások, a változatosság, a felettesekkel és a munkatársakkal való kapcsolat, és fontos az is, hogy a munkaidőnk és a szabadidőnk megfelelő egyensúlyban maradjon.

Mindezen igények miatt aktív keresőként több alkalommal keresünk állást, s a folyamat akár több hónap is lehet. Ha már évekig elhúzódik, akkor valami probléma van, nem megfelelően keresünk állást, vagy nagyon nagy a munkanélküliség. Ha megszűnt a munkaviszonyunk, akkor belekényszerülünk ebbe a helyzetbe. Előfordul azonban az is, hogy egy biztos állás mellett nézünk körül a munkaerőpiacon saját megnyugtatásunk érdekében, vagy éppen azért, hogy meglássuk, más munkaadók szemében mennyit ér a szakértelmünk. Az álláskeresés feszültséggel jár, a felvételi beszélgetés stresszhelyzetet jelent mind a munkavállaló, mind a felvételiztető számára. Sok visszautasításban, nemleges válaszban lehet részünk, ugyanakkor sok pozitív visszajelzést is kaphatunk még akkor is, ha végül nem mi kapjuk meg az áhított állást.

Az állásinterjúra vonatkozó szakirodalom igen nagy. Alapkönyvek mellett sok újságcikk és internetes portál foglalkozik ezzel, hiszen mindig aktuális kérdékről van szó. A témát feldolgozó könyvek az alapokat fektetik le, amelyek örök érvényűek, azonban vannak olyan szabályok, pl. öltözködés, amelyek idővel változnak, hígulnak, így az új trendek az interneten jobban megtalálhatóak.

Felkészülés az állásinterjúra

Az álláskeresési folyamat nagyon fontos állomása az állásinterjú. Eddig eljutni már fél siker, bár az elérendő cél még messze van. A megfelelő álláshirdetés kiválasztása után egy jól szerkesztett önéletrajz elkészítése és tartalmas, a pozícióra illő motivációs levél megfogalmazása után kerül sor a kiválasztásra. Az álláshirdetések átböngészése és szelektálása nagyon fontos. Előre el kell döntenünk, milyen munkakört keresünk, ha váltani szeretnénk, mi az, amire vágyunk, illetve mi a motivációnk. Kelkó Tamás szerint az elsődleges cél szakmai, és csak ez után következhet a jövedelem¹. Ideális esetben igaza van, bár ma Magyarországon nagyon sok munkavállalónak több éves munkanélküliségben eltöltött idő után az elsődleges cél az, hogy munkát találjon – szinte bármi áron. Képzettség és szakmai tapasztalat ilyen esetben nem számít, itt csak az számít, hogy végre visszatérjen az illető az aktív keresők világába. A családja fenntartása érdekében és persze saját önbecsülése miatt is.

Az álláskeresés félig tehát már sikeresnek mondható, ha az állást meghirdető cég megkeres minket, és felvételi beszélgetésre invitál. Az első telefonbeszélgetés alkalmával

¹ Kelkó Tamás: Egy fejtárgy vallomása, avagy munkaerő kiválasztás a sógoron, a komán és a barátokon túl! 88. oldal

máris fontos szabályt kell betartanunk. Nagyon furcsának hat, ha az álláskereső nem tudja beazonosítani a céget, illetve nem tudnak időpontot egyeztetni. Ha fontos számunkra ez a megmérettetés, alkalmat kell rá találnunk. Előfordulhat azonban, hogy a felajánlott időpontok közül egyik sem megfelelő, de ilyenkor kreatívan nekünk kell egy alkalmas időpontot javasolni. Az is igaz, azonban, hogy a felvételi időpont egyeztetését a HR asszisztens végzi általában, az interjút viszont a HR vezető bonyolítja le, így csak egy közvetett benyomás alakul ki az időpont-egyeztetés során.

Információszerezés

Az állásinterjú előtt érdemes utánanézni, hova felvételizünk: milyen tevékenységet folytat a vállalat, mióta működik, hány országban van jelen, milyen sajtómegjelenések találhatóak az adott cégről. Ha tájékozottak vagyunk ezen a területen, a munkáltató felé azt jelezzük, hogy tényleg érdekel minket ez a vállalat, ez a munkakör, nemcsak egy a sok beadott pályázatunk közül. A munkakörrel is jó dolog előre informálódni, milyen típusú feladathoz milyen munkatársat keresnek, és mindehhez a képességeink hogy felelnek meg. Maga az interjú is sokféle lehet, tehát megint csak előny tudni, kell-e tesztet kitölteni, hány jelölt lesz azon a napon, kik lesznek jelen a felvételi beszélgetésen. Ha csak a HR vezető lesz jelen, akkor inkább általános kérdésekre lehet számítani, míg ha a leendő főnökünk is jelen lesz az interjún, szakmai beszélgetésre is számíthatunk.

Felkészülés a kérdésekre

A várható kérdésekre is érdemes előre megfogalmazni a válaszainkat. Így elkerülhető az össze-vissza beszéd, összeszedettséget és magabiztosságot tudunk sugározni, hiszen válaszadásainknál sokszor az a probléma, hogy mi magunk sem tudjuk, mit akarunk válaszolni. A kérdések az előző munkahelyet és munkakört érinthetik, illetve azt a sokszor kínos kérdést, hogy miért történt a munkahelyváltás, vagy miért szűnt meg a munkaviszony. A képzettséget, szakmai tapasztalatot érintő kérdéseknél érdemes a párhuzamokat kiemelni a megpályázott munkakörre vonatkozóan. A leendő pozícióval kapcsolatban a jelölt képességeit, alkalmasságát firtató kérdések is törvényszerűek. Több irodalom foglalkozik a beugratós, illetve provokatív kérdésekkel, ezekre nehéz felkészülni, hiszen pontosan az a céljuk, hogy váratlan és kínos helyzetbe hozzák a felvételizőt. Általános tanácsként elmondható, hogy meg kell tudni őrizni a hidegvérünket, indulatokat, heves reakciókat mellőzni szükséges.

Helyszín ismerete, öltözet kiválasztása

Az állásinterjú előtt megint csak fontos ismerni a helyszínt, majd a felvételi napján időben kell elindulni. Késni „halálos bűn”². Ezzel megvárakoztatjuk az interjúztatót, akinek emiatt felborulhat az aznapi programja. Ha valami mégis közbejön, és akadályoztatva vagyunk, telefonon feltétlenül értesítsük a céget, így talán nem vágjuk el az utat egy újabb interjú lehetősége előtt.

Az öltözet, a megjelenés fontos része a felvételinek. Az ápolt, csinos külső azt sugallja, hogy fontos alkalom ez nekünk, igazán szeretnénk megkapni az állást. Hasonlít a szóbeli vizsgához ez a helyzet, hiszen ott is megtiszteljük a vizsgáztatót az ünnepélyesebb ruhával, s azt is jelezzük, hogy felkészültünk erre az alkalomra, nemcsak úgy beesünk a vizsgára. Pintér Zsolt több oldalon keresztül részletezi a női és a férfi ideális öltözetet, frizurát, testtartást³. Mindez tényleg nagyon fontos, de az elfogadott öltözék változik. Ma már a túsarkú cipő teljességgel elfogadott. A lényeg a természetesség, a finomság, és az a szabály, hogy *a kevesebb, néha több*. Túl sok ékszer vagy túl erős smink nem váltja be a hozzáfűzött reményeket. Ilyenkor a most aktuális ballagások jutnak eszembe: sokan ezen alkalomból először viselnek túsarkút vagy csináltak maguknak tornyos-kontyos hajkölteményeket, s így nem is érzik jól magukat az ismeretlen helyzetben. A magabiztossághoz a kényelem és a megszokott elegancia elengedhetetlen.

Végül fontos arra felhívni a figyelmet, hogy a kommunikáció nagy része testbeszéd. A beszédünket egy-egy testtartás, gesztus meghazudtolja, vagy jó esetben megerősítheti.

² Popovic, Igor S.: A tökéletes állásinterjú 97. oldal

³ Pintér, Zsolt: Hogyan csináljunk karriert? 278-296. oldal

Erre tudatosan figyelniük kell, hiszen környezetünk az érzéseinkről és magatartásunkról csak 7 százalékban következtet a szavainkból, 38 százalékban hangunk, és 55 százalékban arckifejezésünk, testbeszédünk alapján ítél.⁴

Az állásinterjú menete

Öt-tíz perccel korábban érkezzünk az interjúra. Túl korán sem érdemes, mert az interjúztató csak feszült lesz, hogy sűrgetik, kényszernek érezheti, hogy ne várakoztassa meg a felvételizőt. Általános illemszabály, hogy határozottan fogjunk kezdet, tisztán, érthetően beszéljünk, nézzünk szemébe a kérdezőnek, pozitívan, lelkesen válaszoljunk, s ne egy-egy mondatban, hanem bővebb, de lényegre törő válaszokat adjunk. Az is fontos, hogy figyeljünk az interjúztatóra: ne akarjunk irányítani, s tényleges kommunikáció jöjjön létre közöttünk, az információ jusson el a felvételiztetőhöz, és viszont is. A bizalmaskodást, és a túlzásokat kerülni kell, a humorérzék – ahogy az élet bármely területén kiegészíthet minket – itt is jól jön, de egy csipetnyi éppen elég belőle.

Interjúk fajtái

Sokféle interjú létezik, s sokszor kevert fajtákat alkalmaznak a munkáltatók a jelöltek megismerése, és a lehető legjobb jelölt kiválasztása érdekében. *Átvilágító interjú* lényege annak feltérképezése, hogy a jelölt elegendő tapasztalattal rendelkezik-e az állás betöltéséhez. A telefonos interjú is ide tartozik, ez egy fajta előszűrés a személyes találkozózt megelőzően, sokszor alkalmazzák a fejedelmek cégek. A *versenyztető interjú* egyszerre több jelölt elbírálására alkalmas, versenyhelyzetet teremtve választja ki a legalkalmasabb jelöltet, így azok, aki nem jól teljesítenek ilyen helyzetben, hátránnyal indulnak. A *csopartos interjú* során több interjúztató értékeli és méri fel a jelölt tudását, ez főleg vezető beosztású pozíciók betöltése esetén jellemző. A *kétszemélyes interjú* a leggyakoribb főként az első körben. Sokszor a HR vezető végzi, s a második forduló alkalmával már a leendő felettes is jelen van a beszélgetésen. Létezik még *ebédhez kötött*, illetve *szituációs interjú*, ilyenkor a jelölt képességeit egy adott helyzetben méri fel a munkáltató: hirtelen feladatot kell megoldania, a viselkedését, együttműködő képességét vizsgálják meg váratlan helyzetben.

Kérdések

A felvételi beszélgetés kronológiai sorrendje szerint először a jelölt beszél a szakmai tapasztalatáról, eredményeiről, és személyiségéről. A felkészültség mellett is várhatóak új, meglepő kérdések is. A *nyílt kérdések* azt a célt szolgálják, hogy ne igen-nem választ adjunk rá, hanem bővebb válaszokat adjunk, egy-egy téma felvetésére alkalmasak, így a beszélgetés tovább fűzhető. Ha a válasz nem elegendő, *követő kérdésekkel* segíthet a kérdező. *Direkt kérdésre* direkt válaszok dukálnak, nyílt, őszinte kommunikációra van szükség arra a kérdésre például: 'Miért hagyta ott ezt a munkahelyet?' A *céltzott interjúkérdésekre* adott válaszokból a jelölt gondolkodásmódjára lehet következtetni. Nem általános, de előfordulhatnak a *provokatív kérdések* is, például: 'Milyen káros szenvedélye van?' Van olyan téma, amelynek feszegetése törvénybe ütköző. Például a családi állapotot, származást firtató kérdések. Ezekre érdemes mégis jó választ adni, akár pro aktívan megoldást kínálni. Például arra a kérdésre, hogy vannak-e gyermekei, azt a választ lehet adni, hogy 'igen, van két gyermekem, de megfelelő családi háttérrel rendelkezem, s a nagyszülők tudnak vigyázni a kicsikre betegség idején.' Ebben az esetben azt kell megértenünk, hogy a munkáltató is praktikus szemléletű, azt kívánja tudni, hogy a jelölt mennyit fog hiányozni betegség miatt. Lehet a jogainkra meg a törvényre hivatkozni, mégis célravezetőbb egy megoldást kínálni.

Az előző munkahelyről indulatokról, sértettségtől mentesen, személyeskedés nélkül érdemes beszélni, hiszen a munkáltató rögtön azt gondolhatja, hogy 'így fog rólunk is beszélni, ha esetleg megválnak tőle.' Újabb „rázóssabb” terület, amikor gyengeségeinkről kérdez a felvételiztető. Churchill azt mondta, hogy „*Sose bízz az olyan emberben, aki egyetlen rossz tulajdonságot sem hozhat fel mentségére.*” Ezt szem előtt tartva kell a hibáinkról beszélni, superman-ek csak a filmekben léteznek. Olyat érdemes említeni, amely hiba leküzdhető, vagy már sikerült leküzdenünk. Például: 'hajlamos vagyok túlórázni, nem jól

⁴ uo. 292. oldal, illetve az erről szóló szakirodalom: Barbara Pease, Allan Pease: A testbeszéd enciklopédiája

szervezem meg a napomat.' Ez a hiba kezelhető, a munkatársaktól való segítségkéréssel orvosolható.

A jelölt is kérdezhet

Ebben a részben a jelöltön a sor, hogy kérdéseket intézzen a munkáltatóhoz. Figyelni kell, hogy a munkára és a vállalatra vonatkozó kérdések egyensúlyban legyenek a jövedelemre vonatkozó kérdésekkel. Persze, mindenkit az a kérdés foglalkoztat leginkább, hogy mennyi lesz a fizetése, hiszen általában ebből tartja el a családját, ettől függően alakul anyagi helyzete és jövője. A feladat és a munkakör iránt is érdeklődést kell mutatni, hiszen a jövedelem mellett ez szolgáltat hosszú távú motivációt. Érdeemes kérdést feltenni a csapatról, az osztályról, amelynek tagjai leszünk, a feladatokról és a fejlődési lehetőségekről, tréningekről. A jövedelemmel kapcsolatban egy tisztességes munkáltató fizetési ajánlatot tesz a sikeres jelöltnek, ezt érdemes kivárni. A juttatásokra, a jövedelem szerkezetére azonban rá lehet kérdezni. Ha a munkáltató kérdez rá erre a kérdésre, akkor érdemes a jelenlegi jövedelemnél egy kicsivel többet mondani, mert általánosságban elmondható, hogy a munkáltató nem részesíti a munkavállalót nagy fizetésemelésekben. Az marad a jövedelme, amit az állásinterjún 'kiharcolt magának'.

Befejezés

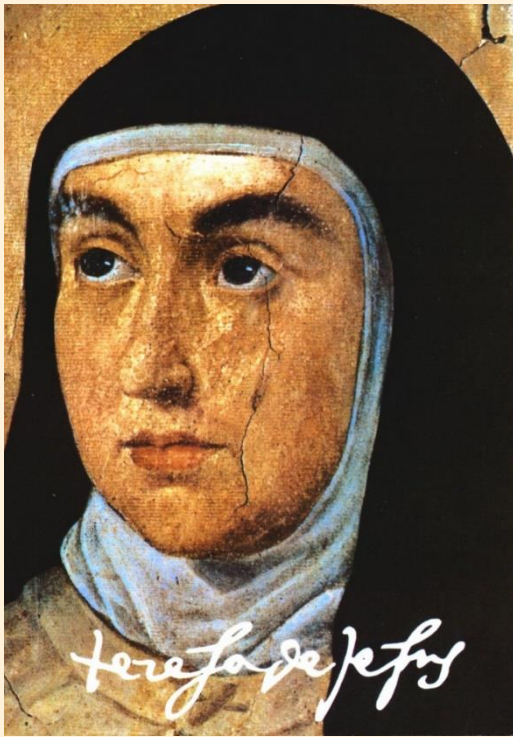
Az állásinterjú után pár nappal vagy héttel megszületik a döntés: mienk az állás vagy sem. Persze, azt tekintjük csak sikertörténetnek, ha mi nyertük el a pályázató bizalmát, a több száz jelentkező közül mi lettünk a befutók. Bár egy-egy nemleges válasz után sovány vigasz az a tény, hogy sokat tanulhatunk a vereségből, kudarcból is, ráadásul nem biztos, hogy amit mi annyira szeretnénk, az jó is nekünk. Az állásinterjú során – bár nem hangzik jól – saját magunkat kell eladnunk. Egy-egy ilyen stresszhelyzet során megtanulhatjuk, hogy kell asszertív módon kommunikálnunk, hogyan működünk együtt beszélgetőpartnerünkkel, hogyan lássuk az ő szemszögéből empatikusan a dolgokat, illetve kívülről saját magunkat. El kell tudni viselni a *nem*-eket is, mert végül azok vezetnek el az *igen*-hez.

Felhasznált irodalom:

1. Popovic, Igor S.: A tökéletes állásinterjú (Akadémiai kiadó, Budapest, 2012.)
2. Kelkó, Tamás: Egy fejevadász vallomásai, avagy munkaerő kiválasztás a sógoron, a komán és a barátokon túl! (Agroinform Kiadó és Nyomda Kft., Budapest, 2011.)
3. Babos, Éva: Hogyan találj magadnak állást? (Kossuth Kiadó, Budapest, 2009.)
4. Pintér, Zsolt: Hogyan csináljunk karriert? (Kaloprint Nyomdaipari Kft, Kalocsa, 2001.)
5. Barbara-Allan Pease: A testbeszéd enciklopédiája (Park Könyvkiadó, Budapest, 2006.)
6. http://hvg.hu/karrier/20111220_beugratos_kerdesek_viselkedes_alapu_inter
7. http://hvg.hu/karrier/20111220_beugratos_kerdesek_viselkedes_alapu_inter
8. http://hvg.hu/karrier/20110614_allasinterju_tabu_kockazatos_mondat

E havi igaz, szép, lelket emelő gondolat

Alábbi idézet az AQUILA összes tagjának alapvető. Arra törekszünk, hogy Isten valóban elég legyen.

Avilai Szt Teréz

„Semmitől ne félj, semmi meg ne rettentsen! Minden elmúlik. Egyedül Isten marad ugyanaz. A türelem mindent elér. Ha Isten a tiéd, semmi nem hiányzik: Isten egyedül elég!”

Kajguszuz Abdál BOLONDOK KÖNYVE,

Szufi gondolatok

- Többet ér a bölcsek és a megvilágosodottak társaságában egy mámoros óra, mint ezer év önfejű vallásgyakorlat és aszkézis.....

- Kajguszuz életére vonatkozó adatokat a történeti forrásokban hiába is keresnénk, annál többet mesélnek róla a legendáriumok. Eredendően Gajbí bégnek hívták, s nem akárhonnan származott: apja a Földközi-tenger partján álló

Alanja városának ura volt, a nagyhatalmú karamáni uralkodók jobb keze.

- Gajbí ennek megfelelően kiváló oktatásban részesült, s élte a török hercegiak fényűző életét. Egyszer, tizennyolc éves korában vadászni indult, s üzöbe vett egy szarvast. Sikerült nyilával megsebeznie az állatot, de az továbbra is kitartóan menekült. Gajbí bég mindig a nyomában maradt, s addig-addig űzte, kergette, míg kíséretétől teljesen elszakadt. A szarvas egyszer csak beszáguldott egy kolostor kapuján. Gajbí utána, az udvaron azonban sehol sem látta a vadat. A köré sereglő dervisektől egyre dühösebben követelte zsákmányát, azok azonban váltig bizonygatták, hogy semmiről sem tudnak. Végezetül a kolostor főnöke, Abdál Músza is megsokallta a perpatvart, s maga elé rendelte a hivatlan vendéget. Az dühösen előadta történetét, mire Músza csak annyit kérdezett nyugodtan:

- Megismernéd-e a nyiladat?

Az igenlő választ hallva levetette köpenyét: ott volt a nyílvevő az oldalába fűrődve. Gajbí úgy megzavarodott, hogy jó ideig szólni sem bírt. Amikor úgy-ahogy magához tért, Abdál Músza lábai elé vetette magát, a bocsánatát kérte. Az kihúzta a sebből a nyilat, s e szavakkal adta vissza gazdájának:

- Hibádat mi már el is felejtettük. De te máskor ilyet ne tegyél, ne lövöldözz oktalanul minden élőlényre, akit csak meglátsz!

Gajbí hercegnek ekkor már csupán egyetlen vágya volt, hogy a kolostorban maradhasson. Abdál Músza eleinte megpróbálta lebeszélni erről, de amikor látta, hogy hajthatatlan, befogadta. Később sikerült a haragvó atyát is kiengesztelni, s Gajbí hercegből Kajguszuz Abdál, „gond nélküli bolond” lett (felvett neve ugyanis ezt jelenti), hiszen letette a hercegi léttel együtt járó világi gondokat.

Élete folyásáról vajmi keveset mondhatunk. Elzarándokolt Mekkába a Kábához, megfordult Kairóban, s ott kolostort alapított, a damaszkuszi vízimalmok pedig verselésre ihlettek. Eljutott a Balkánra, Edirnében is. A hagyományok szerint 1444-ben halt meg a dél-anatóliai Elmáliban, ugyanazon a helyen, ahol „második”, immáron Isten felé forduló élete elkezdődött. Ott is helyezték örök nyugalomra, mestere, Abdál Músza mellett.

„A világi élet terhe - mint az álom terhe az alvónak - édes volt nekem, s feléd törekvő gondolataim olyan valami voltak, mint az álomból való kiszakaszkodás próbálgatásai: nem bírnak az álom mélységével s visszahanyatlanak bele. Valamint ha nincs is ember, aki mindig aludni akarna, s az ébrenlét a közvélemény igazmondása szerint többet ér, mint az alvás, de azért az ember gyakran ugyancsak késedelmes az alvás megszakításában, különösen, ha nehéz kábultság fekszi meg a testet, s szívesen folytatja az alvást, pedig már magának sem tetszik, s a felkelés ideje is elérkezett, - éppen úgy én is biztos voltam ugyan abban, hogy okosabb volna

átpártolnom szeretetedhez, mint engedni szenvedélyemnek; de - míg amaz beláttam és helyeseltem, ez érzékeimnek kedvezett és bilincsekben tartott. . Semmit sem tudtam volna válaszolni, ha rám szólsz vala: „kelj fel, alvó, támadj fel a haláloból és megvilágosít téged Krisztus” (Ef 5,14).”

Varga Péterné

riporter = R.
alany = A

Megkérdeztük az utca emberét, hogy mit szól a vasárnapi zárva tartáshoz.

Kiálltunk egy forgalmas útra és ott szólitottunk meg embereket. Előbb egy 60 körüli hölgyet szólitok le.

R. - Bocsánat, hogy megállítom, ma szombat van, hova siet?

A. - Megyek a hétfőre bevásárolni.

R. - Nyugdíjas tetszik lenni?

A. - Igen, de semmire sincs időm - mondja nevetve.

R. - Mit szól ahhoz, hogy nem lehet vasárnap nagy áruházakban vásárolni?

A. - Nézze én hívó is vagyok, meg a FIDESZ-re is szavaztam, de nekem nem tetszik ez az egész. A kisboltok, amik nyitva lehetnek nekem nem olyan megbízhatóak, súlyméré-

seknél, sem számolásoknál, mint a nagyáruházak, ahol én mérhetek, gép kiadja a súlyt/árat. Becsülettel megvallom lehet, hogy nem, de én félek, hogy becsapnak. Így inkább most elmegyek és bevásárolok a nagyáruházban.

R. - Mit gondol, többen mennek így misére?

A. - Nem ugyannyian. Szerintem ez nem oszt, és nem szoroz ez ügyben.

R. - Szerintem sem. Családja - ha van - milyen véleménnyel van arról, hogy nem lehet vasárnap tetszés szerinti helyeken vásárolni?

A. – Családom nem ilyen nyugodtam viseli, nagyon ki vannak akadva, nagyon szidják őket, mert egész héten dolgoznak, s mikor együtt kényelmesen mehetnének vásárolni, akkor meg minden zárva. Nem igaz, amit Hoffman Rózsa mond, hogy ezt nem kifogásolják az emberek, nem értem, nem beszélgetnek az emberekkel, ahogyan most önök is teszik? De, nagyon is sérelmezik.

R. Köszönöm a beszélgetést, jó vásárlást kívánok.

Egy másik alany után nézek. Egy erős fizikumú férfit állítok meg.

R.- Riportot késztek a vasárnapi nyitva tartással kapcsolatban, megáll egy percre?

A. – Megállhatok –mondja -, de nem sokra megy velem, mert én egy külön alak vagyok.

R. - Nem baj szeretem az ilyeneket. Mit gondol erről az egészről?

A - Elgondolkozva, mit gondolok? *Közéjük kell löni* –mondja szűkszavúan-. Én megremülök, talán ennyire nem súlyos a helyzet gondolom magamban.

R. - Mit? Az nem lenne jó, erőszak erőszakot szül.

A. - Tudja én külföldi zsoldos voltam, higgye el, ez a megoldás.

R. – No, én bücsúzom- mondom hirtelen -, kérem olvassa el honlapunkat hátha rájön, hogy vannak békésebb megoldások is. Isten áldja!

Konklúzióm; A sajtót nem tűrő véleményeket nem írtam le pedig több ilyen volt, kissé olyanok, mint a KDNP elleni gúnydal. Nem tudom mire jó az, ha felnőtt emberek életét erőszakkal bekorlátozzák és még a szabadságnak az illúzióját sem hagyják meg.

Vargáné Pável Márta

Néhány kertészkedő ötlet a gombatrágya körül (gombapincészetek mellékterméke).

Kezdő kertészeknek jó lehet, a gyakorlók ötleteit a címünkre szeretettel várjuk.

- Rendszeresen szerzek gombatrágyát, attól minden kétszeresére nő.
- Mikor palántázok a bolti zsákos földet is összekeverem 1:1 arányban gombatrágyával, és a palánták nagyon szépek lesznek.
- Fák ültetésénél is egy zsáknyi gombatrágyát a fa köré beások.
- Ősszel, ha nem fertőzöttek a levelek, persze lehet, hogy ettől a kertészeknek feláll a hajuk-☺- nem szedem össze a leveleket, hanem lefedem az egész kertet gombatrágyával, amit tavasszal burjánzó kert meg is hálál. S a leveleknek nyoma sem marad tavaszra.
- Igen rossz talajú telkemen 20 év gombatrágyázással, viruló dzsungelt varázsoltam.

AQP humor

A bíró az ítélethirdetés után odaszól a visszaeső vádlotthoz:

- Remélem ez volt az utolsó alkalom, hogy itt találkoztunk Gazsi!
- Miért, nyugdíjba készül a bíró úr?

Munkahelyén levelet kap egy férfi, elolvassa, majd elsápad.

Kollégája együtt érzően megkérdezi tőle:

- Rossz hír?
- Igen. Valaki azt írja, hogy ha még egyszer randevúzom a feleségével, megöl.
- Barátom, én a helyedben békén hagynám a nőt!
- Igen én is úgy gondolom, hogy nem éri meg. Csak az a gond, hogy a levél névtelenül jött!

Barátnők találkoznak hosszú idő után.

- Hallom, meghalt a férjed!
- Képzeld, alig hat nappal az esküvőnk után...
- Szegény! De legalább nem szenvedett sokat!

Hirdetményünk, felhívásunk

Kérünk minden intelligens, hívő vagy Istenre nyitott embert, csatlakozzon tagnak az AQUILA Párthoz!

Az AQP-nál közgyűlési határozat alapján a belső keménység és tisztaság védelme miatt egy évig csak próbaidős önkéntes lehet mindenki. Habár nálunk amúgy is mindenki önkéntes, pénz hiányában senkinek sem tudnánk egyébként sem fizetni. Kérjük, ha érez magában erőt ehhez az intelligenciát, becsületet és kitartást kívánó munkához, jelentkezzen tagjelöltnek. Az alapszabályunkat a honlapunkon megtalálja.

Várjuk a kedves párttársakat.

Üdvözlettel: Varga Péterné Márta elnök

Az **AQUILA Párt** 14.981-es számon 2013 márciusában jogerősen bejegyzett párt. Az AQP a kiábrándultaknak, igazmondásra és élhető Magyarországra vágyóknak a pártja, és nem szokványos pártként „pártoskodunk”! Elmondhatjuk, mi Isten akaratából az emberekért vagyunk. *Kérjük, tekintsek meg a honlapunkat* – a **részletes pártprogramunk is ott** olvasható:

www.aquilapart.hu Itt minden információt megtalálhat rólunk.

Impresszum:

Kiadó: AQUILA Párt, 1222 Budapest, Zakariás József u. 3.

Honlap: www.aquilapart.hu

E-mail: aquilapart@aqp.hu

Telefon: +36 20 – 327-47-93

Főszerkesztő/kiadó: Varga Péterné, AQP elnöke

Főszerkesztő helyettes: Szeibert Márton

Szerkesztők: Oroszi-Kuzmich Kinga, Márkus Edit

Lektorok: Varga Péterné, Szeibert Márton, Márkus Edit, Mészáros Gabriella,
Marton Janka, Marton Krisztián, O.-Kuzmich Kinga

Képi anyag szerkesztése: Horváth Olivér

Az AQUILA Párt fogadó órái: szerda este 5-9-ig, péntek este 5-10-ig.

Telefonon bejelentkezve soron kívül is fogadjuk.

Tanulni vágyókat szeretettel várunk, tevékenységünk rendületlen.